ÎN CAMPIONATUL ITALIAN

CONFLICTUL MILAN—LO BELLO

A IMPUS TRAGEREA LA SORȚI A ARBITRILOR

Probabil că recent încheiatul campionat al Italiei va fi multă vreme pomenit; nu numai pentru finalul său, care se pare că a egalat în momente de mare încordare acea ediție, din 1964, cînd *Bologna* și *Inter* au disputat un meci de baraj pentru stabilirea campioanei. Dar, mai cu seamă pentru cîteva întîmplări care vor intra cu siguranță în istoria campionatului peninsular. Cea mai vie și cea mai discutată (încă) rămîne marea dispută de pe stadionul olimpic din capitala italiană, dintre celebrul *Concetto Lo Bello*, arbitrul nr. 1 a Italiei și antrenorul lui *Milan*, *Rocco*, și căpitanul roș-negrilor, *Rivera*.

Vom reface pentru dv. cîteva dintre secvențele acestei ciocniri care a pasionat Italia zile în șir. Începutul s-a produs prin următorul dialog *Lo Bello-Rivera*, petrecut pe gazon, în toiul acelui aprins joc *Lazio-Milan*, cîștigat de formația română, care a ocupat pînă la urmă locul 3:

RIVERA: *„Vă atrag atenția că sînt faultat în mod sistematic; chiar în faza precedentă am fost lovit".*

LO BELLO: *„Și eu vă răspund că am urmărit cu toată grija jocul și nu ați fost lovit premeditat..."*

RIVERA: *„Sper să fiți mai atent în continuare..."*

LO BELLO: *„Și eu sper să vă ocupați de joc, nu de arbitrajul meu!"*

Dialogul acesta a fost confirmat de ambele părți.

Momentul-scînteie s-a produs în minutul 87, cînd *Chiaruggi* marchează un gol perfect valabil, pentru marea majoritate a specialiștilor și neutrilor, egalînd (Lazio conducea cu 2—1), dar *Lo Bello* nu validează golul. Antrenorul *Rocco* se repede de la banca sa și insultă pe arbitrul de tușă *Di Gaetano*, care semnalizase, eronat, poziția de ofsaid a extremului stînga din Milano. *Lo Bello* dictează evacuarea de pe stadion a lui *Rocco*. Acesta pleacă aplaudînd, ostentativ și ironic, pe conducătorul partidei. La cabine, președintele lui A.C. Milan, *Buticchi*, declară ziariștilor că din nou un complot al arbitrilor îndepărtează pe „roș-negri" de la titlu (vă reamintim că, în sezonul trecut, *Rivera* lansase o ofensă asemănătoare și a fost suspendat pentru finalul stagiunii). *Lo Bello* întocmește un raport foarte sever privind atitudinea nesportivă a lui *Rivera* și *Rocco*; judecătorul unic (prima instanță de disciplină), suspendă pe patru etape pe *Rivera* și interzice lui *Rocco* să mai apară în teren pînă în iulie. Suporterii lui Milan sînt în fierbere. Un grup protestează în fața sediului ligii de fotbal de la Milano; comitetul director al clubului demisionează în bloc. Președintele federației, al ligii și al U.E.F.A., dr. *Franchi*, avertizează clubul A.C. Milan și solicită calm. Apelul clubului din Milano la comisia superioară de disciplină duce la reducerea, la numai două etape, a sancțiunii lui *Rivera* și pe a lui *Rocco* pînă la 26 iunie. *Lo Bello* contraatacă, precizînd că **A.C. Milan rămîne clubul cel mai nesportiv, iar *Rivera* un dușman al arbitrilor.**

Acestea au fost faptele, înșirate telegrafic. Ele s-au petrecut pe parcursul cîtorva zile, abia săptămîna trecută intervenind un final. Pe care trebuie să-l considerăm ca atare, de vreme ce a fost punctat de cîteva hotărîri și evenimente de primul ordin.

Epilog, deci. *Federația italiană a comunicat prin președintele său, dr. Artemio Franchi, că, date fiind suspiciunile grave în privința delegării arbitrilor, s-a decis ca în viitor aceștia să fie repartizați PRIN TRAGERE LA SORȚI, efectuată în prezența tuturor delegaților cluburilor.* Replica lui *Rivera* a venit foarte rapid: *„Sper ca niciodată biletelul „Lo Bello" să nu fie tras după acela purtînd cuvîntul A.C. Milan".* Din Siracusa s-a auzit contraatacul faimosului „cavaler al fluierului": *„Absolut aceeași speranță o am și eu..."*

Două lucruri a reușit ciocnirea *Lo Bello-Milan* (Rocco+Rivera): să statueze în cîteva zile o hotărîre care trenează de mai bine de trei ani și să provoace o iremediabilă ruptură între cel mai bun arbitru italian și formația care a pierdut titlul de campioană a Italiei pe ultimii metri...

Eftimie IONESCU

Un trio de arbitri, bine dispus, intră pe stadionul olimpic din Roma: **Di Gaetano, Lo Bello** și **Nicolosi.** La ieșire, însă, nu va mai fi aceeași bună dispoziție.

Carnet extern

CEA DE-A DOUA FAȚĂ A FOTBALULUI PROFESIONIST

Multe și deloc mărunte sînt problemele care frămîntă fotbalul profesionist din unele țări ale Europei occidentale. De fapt, într-una din ele profesionismul nici măcar nu a fost instaurat. Și cu toate că nici nu a devenit „lege", el ajunge foarte greu la inima oamenilor. Astfel, „F.I.F.A. News", publicația oficială a Federației internaționale de fotbal, ne aduce vești despre încercarea de a se introduce profesionismul în soccerul din Belgia. Numai că **„instaurarea profesionismului are plumb în aripi"**, scrie amintita publicație, referindu-se tocmai la încercările făcute în această țară pentru introducerea fotbalului profesionist. Într-adevăr, dacă — inițial — 22 din cele 32 de cluburi din prima și a doua divizie a ligii naționale s-au arătat de acord cu instaurarea acestuia, iată că 13 dintre ele au dat îndărăt: ele doresc profesionism, dar nu cel care le este propus de celelalte nouă. **„Or, doar nouă cluburi este prea puțin pentru un campionat"**, scrie „La vie sportive", organul oficial al Federației belgiene de fotbal. Ce se va întîmpla? Dînd crezare editorialului citat, nu se va ajunge la o soluție acceptabilă pentru toți, dacă sînt amestecate considerații de natură a arunca unele cluburi de fotbal contra altora.

În Franța, profesionismul are vechi state de serviciu. Și cu toate că pare foarte bine „înfipt" în viața fotbalistică a țării, diferendele sînt, totuși, și mai mari. Astfel, amintita publicație a F.I.F.A. vorbește de criza fotbalului profesionist francez. Se amintește nu numai de greva jucătorilor profesioniști, dar și de decizia dată de Secretarul de stat al tineretului și sportului, **Comiti**, de a se crea o **„misiune de informare și de clarificare a problemelor fotbalului profesionist francez"**. Raportul, prezentat zilele trecute, are nu mai puțin de 93 de pagini...

Două țări, două soccere, două situații diferite — aceleași probleme. Să recunoaștem, spinoase. Fotbalul profesionist nu are, deci, numai fața lustruită, aceea pe care caută să și-o aducă mai întotdeauna la lumină, ci, iată, racile de fond îl fisurează.

Mircea TUDORAN

„JUBILEUL DE AUR" AL ECHIPELOR DINAMO MOSCOVA ȘI Ț.S.K.A.

Cu 50 de ani în urmă, la 18 aprilie 1923, lua ființă **„Asociația sportivă proletară Dinamo Moscova"**. Cîteva zile mai tîrziu, mai precis la 29 aprilie 1923, se înființa **„Centrul sportiv model de cercetări în domeniul instruirii generale militare"**, prescurtat, O.P.P.V., predecesorul actualului club Ț.S.K.A. din Moscova.

Aceste două asociații de masă din U.R.S.S. au luat naștere, întîmplător, în același an și în aceeași lună. Era de fapt perioada cînd luau ființă asociațiile sportive. Și totuși cele două asociații au avut destine diferite.

Dinamo, din asociație moscovită, a devenit o asociație unională. După înființarea echipei de fotbal **Dinamo Moscova** (în anul 1923), au mai luat ființă **Dinamo Leningrad** (1925), **Dinamo Tbilisi** (1925), **Dinamo Kiev** (1927) etc. Să nu uităm că la „leagănul" acestei asociații au stat **Felix Dzerjinski** și marele scriitor **Maxim Gorki.**

O.P.P.V. a existat pînă în anul 1927 cînd a avut loc unificarea cu noua asociație sportivă Casa Centrală a Armatei Roșii (T.D.K.A.).

În anul 1953 asociația și-a schimbat denumirea în **„Clubul sportiv central al Ministerului Apărării"** (Ț.S.K.A.M.O.) și în fine, în anul 1960, devenit **„Clubul sportiv central al armatei"** (Ț.S.K.A.).

Dinamo Moscova a cucerit primul titlu de campioană a țării în anul 1936, iar în ediția următoare a cîștigat atît campionatul cît și Cupa U.R.S.S. În total, a cucerit de 10 ori titlul de campioană și a fost prima echipă sovietică care a efectuat un turneu în Marea Britanie (1945) și America de Sud (1957).

Ț.S.K.A. a fost prima echipă sovietică de fotbal care a cucerit trei ani consecutiv titlul de campioană (1946-1948), iar în ediția 1948 și 1951 a cucerit și campionatul și Cupa.

Dintre cei mai de seamă jucători de-a lungul anilor notăm:

DINAMO MOSCOVA: **Lev Iașin, Alexei Homici, Boris Kuznețov, Feodor Selin, Mihail Semiceasnii, Vsevolod Blinkov, Leonid Soloviov, Constantin Beskov, Mihail Iakușin** etc.

Ț.S.K.A.: **Vladimir Nikanorov, Viktor Cistohvalov, Albert Șesternev, Alexadr Grinin, Vsevolod Bobrov, Grigorii Fedotov** etc.

VĂ PREZENTĂM

CAMPIOANE NAȚIONALE DIN EUROPA

DUPĂ 53 DE ANI

F.C. BRUGES

CUCEREȘTE TITLUL BELGIAN

• ÎN ULTIMII ANI, MEREU ÎN PREAJMA TITLULUI
• ÎN 10 ANI, 10 ANTRENORI! • O ECHIPĂ „RECE", DAR CARE ȘTIE SĂ JOACE ÎN DEPLASARE...

Una dintre primele campioane desemnate, în sezonul 1972-1973 este, fără îndoială, și echipa belgiană **F. C. Bruges**, și aceasta cu atît mai mult cu cît ea a primit, oficial, titlul cu... trei etape înainte de sfîrșitul campionatului. Pînă în momentul de față, clubul din Bruges nu a mai cîștigat decît o singură dată titlul, în ediția din... 1919-20 a campionatului! Deci, după o întrerupere de 53 de ani. F.C. Bruges se clasează din nou în frunte, și o face chiar de manieră foarte spectaculoasă, de vreme ce termină competiția cu șapte puncte avans față de prima sa urmăritoare, **Standard Liège.** Dar, locul al doilea în campionat, la mică distanță de titlu deci, i-a revenit lui F.C. Bruges de opt ori pînă în prezent: edițiile 1905-06, 1909-10, 1910-11, 1966-67, 1967-68, 1969-70, 1970-71 și 1971-72. Deci, de cinci ori în ultimii șase ani! Succesul, de necontestat, din acest an este cu atît mai meritat.

Media de vîrstă a echipei campioane este de 25 de ani și două luni. În cele 30 de etape ale campionatului belgian au fost folosiți 18 jucători, a căror vîrstă a variat de la 22 de ani și jumătate, pentru cel mai tînăr (**Eric de May**) pînă la 31 de ani și jumătate cel mai vîrstnic (suedezul **Kurt Axelsson**). Iată de altfel lotul de jucători folosit, în ordinea... crescîndă a vîrstei: **De May, Van de Vroode, Velckeneers, Hermans, Denaeghel, Leekens, Geels, Rynders, Bastyns, Le Fèvre, Sanders, Houwaert, Van den Daele, Devrindt, Lambert, Thio, Carteus,** și **Axelsson.** Dintre aceștia, **Devrindt** (de 20 de ori), **Lambert** (18), **Thio** (18), **Van den Daele** (17), **Carteus** (2) și **Bastyns** (1) sînt internaționali în prima echipă națională a Belgiei.

Doar trei jucători au luat parte la toate meciurile de campionat ale echipei din Bruges. Aceștia sînt **Sanders, Bastyns** și **Devrindt.**

Fără să se mulțumească să fie numai noua echipă campioană, F.C. Bruges a reușit să aibă și cel mai bun atac al campionatului — 53 de goluri înscrise în 30 de meciuri. Cei mai eficace atacanți ai echipei sînt **Geels** (10 goluri), **Devrindt** (8), **Lambert** și **Houwaert** (cîte 5).

Istoria clubului din Bruges este destul de agitată. Să amintim numai că echipa a schimbat, din 1963 pînă în momentul de față, 10 antrenori. Sezonul și antrenorul! Acum, la cîrma lui F.C. Bruges se află doi antrenori olandezi, **Léo Canjels** și **Jacques De Wit**, care, după cum se vede, au știut mai bine decît alții cum să conducă „corabia" din Bruges printre valurile stîrnite în special de marile rivale, Standard Liège și Anderlecht Bruxelles.

Victoria lui F.C. Bruges este, spun comentatorii belgieni, o reușită a constanței, a regularității jocurilor practicate. Cunoscută pe vremuri ca o echipă de elan, „11"-le condus de duo-ul **Canjels — De Wit** a devenit, încet-încet, o formație „rece", cu un joc studiat, care nu își permite prea multe artificii în joc.

Succesul lui F.C. Bruges se datorează în special jocului foarte bun în deplasare, unde **Devrindt** și coechipierii săi s-au impus mai mult ca oricare altă echipă. Ei au obținut, în 15 partide jucate pe teren străin, 7 victorii și 6 meciuri nule! În acest moment, la Bruges, toată lumea se gîndește numai la prima participare a clubului în Cupa campionilor europeni...

Formația de bază este: **Sanders — Bastyns, Van den Daele, Leeskens, Velkeneers — Thio, Lambert, Houwaert — Geels (Carteus), Devrindt, Le Fèvre.**

Dumitru GRAUR

F.C. Bruges, al treilea club de fotbal în ordinea înființării, în Belgia, a devenit anul acesta, după o întrerupere de mai bine de cinci decenii, din nou campioan. În fotografie: **Thio** (în civil, operat de menisc), **Bastyns, Demey, Velkeneers, Leekens, Van den Daele** și **Carteus** (toți în picioare); **Lambert, Geels, Houwaert, Le Fèvre,** și **Sanders** (rîndul din față).